

**Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине**

Broj: S1 3 U 031729 19 U
Sarajevo, 17.06.2020. godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Ljiljane Lalović, kao predsjednika vijeća, Željke Krmek i Efrima Čosić kao članova vijeća, uz sudjelovanje Razije Behlulović, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Aragosta Invest d.o.o. iz Banja Luke, ulica Majke Marije i Braće Mažr broj 19A, kojeg zastupa advokat Branislav Cvijanović iz Banja Luke, ulica Svetozara Markovića broj 5/11, protiv rješenja broj: JN2-01-07-1-494-15/16 od 11.01.2019.godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Sarajevo, Ulica Maršala Tita 11A, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana, 17.06.2020. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim zaključkom odbačen je kao nedopušten zahtjev tužitelja za naknadu troško sudjelovanja u postupku javne nabavke radova na izgradnji zgrade za smještaj sjedišta i organizacionih jedinica Agencije za identifikacione isprave, evidenciju i razmjenu podataka BiH broj: 15-03-16-5-767/15. Odbijen je zahtjev za naknadu troškova sastava podneska u upravnom postupku, prema troškovniku navedenom u zahtjevu u iznosu od 438,75KM.

Tužitelj je protiv ovog rješenja pokrenuo upravni spor zbog pogrešne primjene materijalnog prava, povrede odredbi upravnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Tužbom ukazuje da je u konkretnom postupku prvobitno donesena odluka o izboru najpovoljnijeg ponuđača te se tužitelj odnosno konzorcij na čelu sa tužiteljom žalio na tu odluku dok su zasebne žalbe izjavili ponuđači Grupa Mičić d.o.o. Modriča. Tuženi je po tim žalbama rješavao u spojenom postupku te donio rješenje broj: JN2-01-07-1-494-10/16 od 27.10.2016.godine kojim je uvažio žalbe i poništio odluke ugovornog organa i to: zapisnik o pregledu i ocjeni ponuda, odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača i obavještenje ponuđaču o rezultatima postupka. Navedenim rješenjem uvažen je zahtjev tužitelja za naknadu troškova postupka u iznosu od 1.316,25KM te zahtjev za povrat naknade za pokretanje žalbenog postupka u iznosu od 10.000,00KM. Tužitelj dalje navodi da je dana 29.11.2018.godine tuženom uputio zahtjev za naknadu troškova predmetnog postupka javne nabavke kao i naknade za garanciju i ozbiljnost ponude čije je pribavljanje tužitelja koštalo 7.475,00KM i koji su detaljno specificirani u zahtjevu za naknadu troškova. Odlučujući o tom zahtjevu, tužena je donijela sada pobijani zaključak pozivajući se na odredbu člana 120. stav 2. Zakona o javnim nabavkama BiH odnosno da se nisu stekli uslovi da bi se predmetni zahtjev mogao smatrati dopuštenim. Međutim, tužitelj smatra da su u konkretnom slučaju ispunjeni uslovi za postupanje u smislu člana 119. i 120. Zakona jer tužitelj ima pravo za naknadu troškova pripreme ponude i sudjelovanja u postupku ako je

ugovorni organ povrijedio odredbe zakona. Pogrešno je i po ocjeni tužitelja nezakonito da tužena navodi da u svakom slučaju tužitelj ne bi imao realnih izgleda da njegova ponuda bude izabrana obzirom da je tužitelj uspio sa svojom žalbom u potpunosti i odluke su poništene, a izvršen je i povrat naknade za pokretanje žalbenog postupka. Stoga tužitelj predlaže da sud uvaži njegovu tužbu, poništi osporeno rješenje i predmet vrati na ponovni postupak tuženom uz obavezu da mu tuženi nadoknadi troškove upravnog spora u iznosu od 877,50KM.

U odgovoru na tužbu tuženi je predložio da se tužba odbije kao neosnovana. Ugovorni organ je u svom izjašnjenju predložio da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“, broj:19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu presude, iz sljedećih razloga:

Iz podataka spisa predmeta i obrazloženja osporenog rješenja proizilazi da je tuženi, rješavajući po zahtjevu tužitelja, člana grupe konzorcija Aragosta-invest d.o.o. Banja Luka, za naknadu troškova broj: 871 od 29.11.2018.godine, postavljenom u skladu sa odredbama člana 119. i 120. Zakona o javnim nabavkama BiH, donio pobijani zaključak kojim je taj zahtjev odbacio kao nedopušten. Tuženi je ovako odlučio jer je utvrdio da u konkretnom slučaju nisu ispunjeni uslovi iz člana 120. stav 2. tačka d). Zakona o javnim nabavkama BiH odnosno da odluka o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj: 15-03-16-5-767/15 od 25.07.2016.godine nije ni bila donesena u korist jednog od ponuđača, bez učešća drugih privrednih subjekata u postupku. Dakle, tuženi je utvrdio da je u predmetnom postupku nesporno učestvovalo 6(šest) ponuđača čije su ponude ocjenjivane u smislu njihove kvalifikovanosti i prihvatljivosti, a što proizilazi iz zapisnika o ocjeni ponuda broj: 15-03-16-5-767/15 od 22.07.2016.godine. Imajući u vidu navedeno, donesena je odluka kao u dispozitivu u skladu sa članom 120. stav 2. Zakona o javnim nabavkama BiH, u vezi s članom 210. Zakona o upravnim postupku BiH.

Po ocjeni ovog upravnog vijeća, prigovori iz tužbe nisu osnovani.

U skladu sa članom 119. Zakona o javnim nabavkama BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 39/14) (Odjeljak C Naknada troškova postupka) (Pravo na naknadu troškova u postupku javne nabavke) u stavu 1. propisano je da ako ugovorni organ povrijedi odredbe ovog zakona ili podzakonskih akata, privredni subjekat ima pravo od ugovornog organa zahtijevati naknadu troškova za pripremu ponude i troškova učešća u postupku javne nabavke. U stavu 2. navedene odredbe je propisano da pravo iz odredbe stava (1) ovog člana ne postoji ako je, nakon donošenja odluke o izboru ili nakon odluke o poništenju postupka javne nabavke, Ured za razmatranje žalbi BiH utvrdio da ponuđač čija ponuda nije razmatrana, ni uz poštivanje odredbi ovog zakona i podzakonskih akata, ne bi imao realne izgleda za izbor njegove ponude, ili čija je žalba odbijena. Dalje u smislu odredbe člana 120. stav 1. Zakona, za rješavanje zahtjeva za naknadu troškova u postupku javne nabavke iz člana 119. stava (1) ovog zakona nadležan je Ured za razmatranje žalbi BiH dok su u stavu 2. propisani uslovi kada je zahtjev za naknadu troškova dopušten. U konačnici, u tački d). citirane zakonske odredbe je propisano da će Ured za razmatranje žalbi BiH odlučiti o zahtjevu za troškove postavljenom u smislu člana 119. Zakona, ukoliko je odluka o izboru, koja je u korist jednog privrednog subjekta donesena bez učešća drugih subjekata u postupku, na osnovu odredbi ovog zakona ili podzakonskih akata bila nedopustiva.

Pravilnim tumačenjem, navedenih zakonskih odredbi ovo vijeće zaključuje da je pobijani akt donesen pravilnom primjenom materijalnog propisa, nakon prethodno pravilnog utvrđenja odlučnih činjenica. Ovo iz razloga jer iz zapisnika o ocjeni ponuda broj: 767/15 od 22.07.2016.godine, u postupku javne nabavke radova na izgradnji zgrade za smještaj sjedišta i organizacionih jedinica Agencije za identifikacione isprave, evidenciju i razmjenu podataka BiH, proizilazi da je ponudu dostavilo 6 (šest) ponuđača, Konzorcijum Građenje d.o.o. Pale, Konzorcijum Aragosta Invest d.o.o. Banja Luka, Konzorcijum Prijedor a.d. Prijedor, Konzorcijum Integral Inženjering a.d. Laktaši i Konzorcijum Braća Mičić d.o.o. Modriča i da su sve pristigle ponude bile prihvatljive prema obliku i sadržaju. Stoga, kako to pravilno zaključuje i tuženi u osporenom zaključku, o svim pristiglim ponudama se raspravljalo odnosno iste su se cijenile te nema zakonskog uporišta za prihvatanje zahtjeva za troškove postupka koje je tužitelj postavio u smislu člana 120. stav 2. Zakona o javnim nabavkama BiH.

Posljedično, nije osnovan prigovor iz tužbe da je tuženi morao dodijeliti troškove u skladu sa postavljenim zahtjevom jer je tužitelj uspio sa žalbom obzirom i da je izvršen i povrat naknade za pokretanje žalbenog postupka u iznosu od 10.000,00KM. Nije sporno da je tužitelj uspio sa žalbom ali u konkretnom slučaju nisu ostvareni zakonski uslovi za naknadu troškova iz člana 119. Zakona o javnim nabavkama BiH, a koji uslovi su jasno propisani u članu 120. tog Zakona. Naknada za pokretanje žalbenog postupka je propisana u posebnom dijelu ovog zakona i odnosi se na Odjeljak D-Žalba, član 108. Zakona o javnim nabavkama BiH-Naknada za izjavljivanje žalbe dok predmetni troškove koje potražuje tužitelj spadaju u posebne troškove. Osim toga, kako je to zakonodavac i propisao da je Ured za razmatranje žalbi BiH nadležan za utvrđivanje postojanja uslova za naknadu troškova u skladu sa članom 119. stav 2. Zakona, to i ovo vijeće prihvata obrazloženje da tužitelj u svakom slučaju ne bi imao realne izgleda da bude izabran kao najpovoljniji ponuđač imajući u vidu da ponuda tužitelja nije bila prihvatljiva (strana 16/21 Zapisnika o ocjeni ponuda).

Konačno, vijeće se nije bavilo ostalim prigovorima iz tužbe imajući u vidu da obrazloženje osporenog rješenja sadrži sve što je propisano u odredbi člana 200. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 29/02 do 53/16) i to: kratko izlaganje zahtjeva stranaka, izvedene dokaze i utvrđeno činjenično stanje, razloge koji su bili odlučujući pri ocjeni dokaza, razloge zbog kojih nije uvažen koji od zahtjeva stranaka, razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na onakvo rješenje. Rješenje sadrži i sve što je propisano u odredbi člana 233. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH koja odredba propisuje da je drugostepeni organ dužan odgovoriti na sve navode iz žalbe žalitelja što u konkretnom slučaju tuženi jeste odgovorio.

Kako je u skladu sa članom 61.Zakona o upravnim sporovima BiH(“Službeni glasnik BiH” broj: 19/02 do 74/10), tužba tužitelja odbijena kao neosnovana to mu ne pripadaju ni potraživani troškovi upravnog spora. Slijedom navedenog, primjenom odredbe člana 37. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH, sud je donio odluku kao u dispozitivu odluke.

ZAPISNIČAR
Razija Behlulović

PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA
Ljiljana Lalović